

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Mesta K.- M. P. K.**, so sídlom K., proti povinnému **S. Č.**, bývajúcemu v N., **o vymoženie 16,60 € (500,-- Sk) s prísl.**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 12 Er 1680/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. januára 2009 sp.zn. 3 CoE 184/2008, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 30. januára 2009 sp.zn. 3 CoE 184/2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice – okolie (exekučný súd) uznesením z 21. júla 2008 č.k. 12 Er 1680/2006-26 zastavil exekúciu a povinnému uložil povinnosť uhradiť súdnej exekútorke JUDr. V. U., L., trovy exekúcie v sume 1 580,-- Sk do troch dní od doručenia uznesenia.

Krajský súd v Košiciach (odvolací súd), konajúci o odvolaní súdnej exekútorke, uznesením z 30. januára 2009 sp.zn. 3 CoE 184/2008 zmenil uznesenie exekučného súdu vo výroku o trovách exekúcie tak, že zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 52,45 € (1 580,-- Sk) do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu oprávnený podal dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť v celom rozsahu. Dovolanie odôvodnil tým, že odvolací súd sa dopustil vady konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., tým, že mu neumožnil vyjadriť sa k odvolaniu

exekútorky. Taktiež uznesenie odvolacieho súdu považoval za nepreskúmateľné, pretože v odôvodnení citovaného ustanovenia odvolací súd uvádza, že: „Proti výroku uznesenia o trovách exekúcie podal súdny exekútor odvolanie, z obsahu ktorého vyplýva, že žiada, aby súd uznesenie v napadnutej časti zmenil a zaviazal povinného k náhrade trov exekúcie.“ Napriek tomu uznesením odvolacieho súdu nebol oprávnený zaviazaný touto povinnosťou.

Súdna exekútorka a povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním oprávneného napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu má procesnú formu uznesenia a prípustnosť dovolania proti nemu treba preto posúdiť podľa § 239 O.s.p.. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (pripúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Vzhľadom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť dovolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo

uznesení) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. pritom nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutie o trovách konania.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. oprávnený nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zameril na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv (napr. právo zúčastniť sa na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok a pod.).

Podľa § 209a ods. 1 O.s.p., v znení do 15. októbra 2008 (ďalej len O.s.p.) platí, že ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vete O.s.p., doručí súd prvého stupňa odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov na vyjadrenie k odvolaniu a či súhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 211 ods. 1 vety tretej O.s.p., odvolací súd sám odstráni vady pri doručovaní odvolania a výzvy podľa § 209a ods. 1 tak, že sám vykoná doručovanie.

Porušenie povinnosti doručiť odvolanie účastníkovi konania na vyjadrenie má za následok vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože sa účastníkovi odníma možnosť uplatnenia procesného práva vyjadriť sa k úkonu druhého účastníka. Odníma sa mu tým právo na spravodlivý súdny proces.

Zo spisu exekučného súdu vyplýva, že súdna exekútorka podala proti uzneseniu exekučného súdu odvolanie. Exekučný súd nepostupoval podľa ustanovenia § 209a ods. 1 O.s.p. a nedoručil odvolanie súdnej exekútorky oprávnenému, vec predložil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie o odvolaní. Ani odvolací súd odvolanie súdnej exekútorky nedoručil oprávnenému, hoci tak bol podľa ustanovenia § 211 ods. 1 O.s.p. povinný urobiť.

So zreteľom na výskyt uvedenej vady je dovolanie oprávneného nielen prípustné, ale tiež dôvodné, lebo rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takýmito procesnými vadami nemôže byť považované za správne. Dovolací súd preto dovolaním oprávneného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu uznesením zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 a 4 O.s.p. v platnom a účinnom znení).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 24. novembra 2009

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková